

21. Herr Peder och hans syster.

- a. PO, Nyl. III, 114. (A)
b. FB, I. N. E. Saml. O. A.

MELODI.
Översikt.

a. *Nl*, Pojo.

Varianter.

Ko-nun--gen och drott-nin-gen till Li--ba bort-for. Allt
un-der den grö--na lin-den. Herr Pe-der och lil-la Kirs-tin sku
hem-ma få bli. Så väl tor-de ho-nom för-bi-da.

b. *Nl*, Finby, Pettu.
Sj. *Tilda Troberg*.

Uppt. Otto Andersson.

Hur kan ni nu min god-vil--ja få? Det sjun-ger en
få-gel i sko-gen. Ni ä-ren ju min kä-re
far-bror. Så vac-kert hon kvä-der skön jung-fru.

TEXT.

A. PO, Nyl. III, 114. (a)

A.

Pojo.

1. Konungen och drottningen till
Liba bortfor.
— allt under den gröna linden —
Herr Päder och lilla Kirstin sku hemma
få bli.
— så väl torde honom förbida —
2. Herr Päder sade till lilla Kirstin
alltså:
»Och vill du nu hålla trolovning med
mig?»
3. »Hur skall jag kunna hålla tro-
lovning med dig,
du är min broder, jag syster till dig.»
4. »Och vill du int hålla trolovning
med mig,
så skall jag väl ljuga en lögn uppå dig.»
5. »Och ljuga nu vad du ljuga må,
men aldrig du livet utav mig får.»
6. När konungen och drottningen
från Liba hemkom,
herr Päder han stod och tänkte sig om.
7. »Goddag, herr Päder, kär sonen
min!
Hur mår lilla Kirstin, kär systren din?»
8. »I fjol så gjorde hon båd hor och
mord,
i år så förd hon ett svenbarn till jord.»
9. Konungen kalla tre män till sig:
»Och gå nu till skogs och huggin en bål.
10. Huggin den bålen av ek och asp,
och huggin ett trä, som där finnes fast.»
11. Lilla Kirstin ut genom fönstret
såg:
»Gud nåd mig stackars flicka, vad
brudsäng jag får!
12. Lakanen röda och bolstren blå,
som jag oskyldigt skall ligga uppå.»
13. De ledde den jungfrun tri gån-
ger omkring:
»Är jag därtill skyldig, så skjut mig
därin.»
14. Så kommo herr Päder, den falske
man,
och sköt lilla Kirstin i bålen som brann.
15. Lilla Kirstin räckt ut sin snö-
vita hand:
»Och giv mig att dricka i Jesu namn.»
16. »Vad skall jag giva dig dricka
utav?
Int finns här såar, int finns här kar.»
17. »Tag en silverkanna och sätt
uppå ett spjut,
sätt henne därin, att hon aldrig går ut.»
18. När bålen var brunnen och slock-
nad i brand,
då låg lilla Kirstin med snövita hand.
19. När bålen var brunnen och
flaskan var vit,
då låg lilla Kirstin med linnnet så vitt.
20. Sen kom där två duvor från
himmelen ner,
när de flögo upp, så voro de tre.
21. Sen kom där två korpar från
helvetet opp,
— allt under den gröna linden —
och togo herr Päder till själ och till
kropp.
— så väl torde honom förbida —